

Ктиторска слава манастира Високи Дечани



Ктиторска слава манастира Високи Дечани, празник Светог краља Стефана Дечанског, свечано је прослављена у тој светињи светом Литургијом којом је началствовао Високопреосвећени Митрополит рашко-призренски г. Теодосије, уз саслужење Преосвећеног Епископа новобрдског г. Илариона и преко педесет свештенослужитеља из више епархија Српске Православне Цркве.

У манастир су од раних јутарњих часова пристизали верници из свих крајева, тако да се на празничном богослужењу окупило више од хиљаду триста душа које су дошле да се поклоне моштима Светог краља Стефана.

У литургијској беседи епископ Иларион је пренео благослове и поздраве Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија и говорећи о небеској лепоти и благодатној сили која се осећа у манастиру Високи Дечани поручио:

„Ево велике привилегије да данас будемо на овом месту. Ево искуства као да су отшкринута врата раја и да нам се даје небеска лепота. Благоухање Царства Небеског се осећа, сведочанство ствари небеских и присуство живог Бога и то зато што је ово место мученичко, место сведочења, захваљујући нашем домаћину, Светом краљу Стефану Дечанском који нам је та врата отворио. Мученици су они који су и са оне стране били и нама преносе

сведочанство онога што су доживели. И толико је моћно било то сведочанство да ни ужас, ни мука, ни страдања, ни тескоба, ни сви болови које су трпели нису могли да их одвоје од силине искуства које их је претапало, које их је калило да би замирисали и да би постојали вечно, као и ове свете мошти овде које су наговештај васкрсења и уласка у Царство Христово коме неће бити краја.“

Говорећи о подвигу Светог краља као примеру за сваког хришћанина, владика Иларион је наставио:

„Свети Стефан Дечански се целог свог живота градио тим огњем искушења који бива за наше изграђивање. Томе се не треба чудити, јер је следејући Богу научио је да прихвата страдања. Његово биће је очврсло будући у загрљају са тим благодатним огњем. И као што је његово тело превазишло све оне гњилости и оно што је распадљиво, све свезе које обично попуцају и нестану, он је превазиђено имао управо зато што је прекаљено, испечено у благодатном огњу и нама сведочи да је то заправо једини пут: да сваки човек треба да буде свештеник и сведок, да сведочи пред живим Богом своју веру, да слави Господа и да Га исповеда, али и да сведочи, како сте чули да је Христос рекао својим ученицима, шаљући их на проповед. Рекао им је да сведоче целом свету истину коју су доживели, а истина је да је благ Господ: Окушајте и видите како је добар Господ. Само треба да имате снаге да ускочите у тај огањ који бива за наше изграђивање и за наше спасење“.

По завршетку свете Литургије и освећења славског жита и колача, митрополит Теодосије се обратио сабранима:

„Данас славимо Светог краља. И заиста сви ви који сте се сабрали из свих крајева, нисте жалили труда и имали сте смелости и храбрости да дођете данас овде. Данашњи дан управо говори да је то слава нашег Светог Краља. Он нас је све сабрао овде и он се данас највише радује на небу и сваког посебно благосија и дарује онако како краљ може да дарује оне који су његови, који њему припадају.“

Говорећи о врлинама Светог краља, митрополит Теодосије је додао:

„Светог краља су красиле многе врлине. Он је био краљ, али је био и слуга свом народу. То што је био краљ није присвојио за себе, него је искористио за добро свог народа и као добар пастир управо је служио свом народу. Оно што га је највише красило јесте мудрост и кротост, смирење: мудрост какву треба да има један владар и пастир свог народа, а кротост какву нису имали ни

монаси ни ико други. Сви су се дивили његовом смирењу и томе како је служио Господу, прихватајући све из руке Божје, и страдања, и све друго, али предајући себе Господу не само за овај пролазни живот на земљи, него за вечност. Зато га је Господ прославио и благословио да нам подигне овај дивни храм који је одолевао времену, искушењима, опасностима, непријатељима, и ево стамено стоји до данас. У овом светом храму су мошти Светог краља, чудотворне, мирисне. Свети краљ никада није хтео да напусти свој дом, ову цркву. Покушали су неки то да учине, али безуспешно до данашњег дана, а тако ће бити, ако Бог да, и у будућности.“

На крају беседе, митрополит Теодосије је похвалио преданост братства у служењу светињи:

„Монаси, игуман, братија верно служе свом народу у овој светој обитељи. Све су оставили да би свој живот посветили Светом краљу и Господу.“



а, за све







